

نوروز بزرگترین جشن ملی ایران فرا میرسد!

ضروری است بدانیم که نوروز بزرگترین جشن ملی ایران و چه بسا قوم آریا است. نوروز نه تنها در ایران بلکه در بعضی از کشورها نظیر بخشهایی از ترکیه، تاجیکستان، ارمنستان، افغانستان، نواحی خاصی از عراق، پاکستان و برخی مناطق هند و در مناطقی از شیخ نشینهای خلیج فارس، جشن گرفته میشود.

قدمت نوروز آنقدر قدیمی و ریشه‌دار است که چه بسا به ماقبل تاریخ برمی‌گردد: به روایتی حدود 2500 سال پیش از میلاد مسیح. گفته میشود این جشن را آریاییها به هنگام کوچشان از سیبری به سمت دشتهای ایران، با خود آوردند.

بهر حال جدا از سال پیدایش، قدیمی ترین باور فلکلوریک به ما می‌آموزد که نوروز جشن زندگی است. در اولین روز بهار، می‌گویند، خالق آفرینش کار ساختن زندگی را به پایان رسانید و همه چیز از اینجا شروع گردید: در مرغزارها علفها شروع به رشد نمودند، درختان جوانه زدند، دریای به موج درآمدند، چشمه سارها جاری شدند، ابرها شروع به گریستن نمودند، حیوانات به جنب و جوش درآمدند، پرندگان به پرواز درآمدند، و سرانجام آدم و حوا پا به زمین نهادند!

باورهای دیگر به ما می‌گوید که در این روز احتمال دارد:

- آریاییها نخستین بار آتش را کشف کردند،

- جمشید اولین پادشاه افسانه ای ایران، این جشن را آغاز نمود،

- کاوه، قهرمان برجسته ایران، موفق شد مردم ایران را از دست ظلم و ستم پادشاه ستمگر، ضحاک، نجات دهد.

به هر حال همه روایات حاکی از یک تحول طبیعی و اجتماعی است که ریشه در عمیق ترین باور فرهنگی جامعه ما دارد و در طول اعصار و قرون، نوروز، به مثابه نخ نبات، و به مثابه سرخرگ پررنگ تمدن کهنسال شرق، در تار و پود و در روح و روان همه ما به عنوان بالاترین گنجینه فرهنگی، در دیار غربت با ماست.

ایرانیان در خلال قرون و اعصار جشنهای متفاوتی داشتند چونکه در آیین زرتشت افسردگی و غم، گناه محسوب می‌شد و شادی یک هدیه خدایی بود. و از این روست که جشنها یک ریشه مذهبی دارند. نوروز در میان این جشنها از اهمیتی ممتاز برخوردار بود و همواره سیزده روز طول می‌کشید.

سمبل آن عمو نوروز، پیرمردی است با ریش سفید مهربان و دلسوز، بسیار پرنرژی و تنومند، با یک ردای قرمز، که تلاش دارد در هر کوی و برزن با همکاری حاج فیروز، با هلله و شادی، پیام نوروز را که پیام مهر و دوست داشتن است، به دیگران برساند.

نوروز به ما می‌آموزد که در آخرین چهارشنبه سال، بهنگام غروب آفتاب، می‌باید در هر کوی و برزن آتش بیا نمود و از روی آن جهید. با جهیدن از روی آتش، بطور سمبلیک، تمام بدیها و دوگانگیها را در خودمان می‌سوزانیم تا سال نو را با یگانگی و پاکی جدید شروع کنیم. پاک و بیگانه شدن در همه زمینه ها ادامه می‌یابد: نخست در اندیشه و قلب و روح و جان ما و آنگاه در محیطی که در آن زندگی می‌کنیم. پس یک آماده سازی و خانه تکانی محل زندگی ضروری می‌نماید. آن گاه زنان با هلله و شادی به شیرینی خانگی و تهیه آجیل و نقل و نبات مشغول می‌شوند. هر کس تلاش دارد تا لباس نو برای خود تهیه نماید.

پس از آمادهگیهای فوق می‌باید سفره «هفت» سین را گذاشت. چیدن سفره هفت سین بطور معمول توسط مادر خانه صورت می‌گیرد که شامل اشیای زیر است:

- دو ماهی قرمز در یک گلدان آب که بیانگر حرکت و پویای حیات است.

- يك آيينه كه سمبل نور و زندگي است.

- تعدادي شمع كه سمبل آتش و گرما و هر آنچه كه عليه جمود، سري، نازايي و سكون است،

- يك يا دو ظرف سبزه كه طبيعت و رويش و تمامي نعمات طبيعي را نمايندگي مي كند كه متعلق به تمامي انسانهاست.

- يك كتاب مقدس كه بيانگر راهنماي عملي ما در زندگي جاري است،

آنگاه شش چيز خوردني كه با حرف سين شروع ميشود و با سبزي «هفت سين» كامل ميشود: سيب، سير، سرکه، سماق، سقز، سمنو و تعدادي ميوه هاي ديگر.

حال كه همه چيز آماده شد مي بايد منتظر تحويل سال بمانيم. شروع سال نو بر اساس يك محاسبه علمي كه روي پايان سال حركت زمين به دور خورشيد استوار است و از اين رو تقويم ما هجري شمسي است.

بعنوان مثال امسال چهارشنبه 20 مارس 2002 مطابق با 29 اسفند 1380 ساعت 22 و 44 دقيقه و 2 پانويه به وقت تهران و ساعت 20 و 16 دقيقه و 2 ثانيه به وقت پاریس سال تحويل ميشود و ما وارد سال 1381 مي شويم. اين تحول مصادف است با شروع بهار. در ميان فرهنگها ميهن ما ايران، تنها كشوري است كه جشن ملي آن با بهار همزمان است.

با تمامي اين تاريخچه زيبا كه از اين بزرگترين عيد ملي، به ما به ارث رسیده است آخوندهاي حاكم بر ميهن ما از ابتدای روي كار آمدنشان با كلييه جشنهاي ملي، با برچسب باصطلاح غيراسلامي، به مخالفت برخاستند. جنگ، كشتار، سرکوب و مشكلات اقتصادي و اجتماعي باعث شد كه بخشي از ايرانيان ديار غربت را برگزينند و بخش اعظم در داخل ايران، درگير غم و اندوه، نتوانند نوروز را با شادي و شغف تمام جشن بگيرند.

با تمامي اينها، مردم ايران در مقابل اين يورش فرهنگي، به روشهاي گوناگون، در خلال 22 سال گذشته با تمامي قوا به مخالفت برخاستند. بنابر اين در شرايط حاضر، برگزاري هرچه باشکوه تر چهارشنبه سوري و نوروز به عنوان پاسداري از ميراث فرهنگي ما، بخصوص در هجرت، مقاومت و مبارزه اي است عليه آخوندهاي ارتجاعی.

بدون هيچ ترديدي ايران بدست فرزندان غيورش آزاد خواهد شد. در آن شرايط همه انسانها، صرف نظر از مرام، مذهب، نژاد و رنگ با هم برابر خواهند بود و جشن اجتماعي «نوروز بزرگ» آنچنان كه شايسته تاريخي مردم ماست با شادي و شور و شغف تمام در هر كوي و برزن برگزار خواهد شد. به آن روز بايستي عميقاً باور داشت.

با صميمانه ترين تبريكات

غ. وهابي - آ. يقمايي